

POSLEDNJA GLASNA JEVANDEOSKA VIKA

1. TEŠITE, tešite narod moj, govori vaš Bog;
2. Govorite srcu Jerusalima, i viknite mu, Da je njegov rat ispunjen, da je njegovo bezakonje oprošteno; Jer je primio od Gospodnje ruke Duplo za sve svoje grehe.
3. Glas viče: U pustari pripremite Jehovin put! Poravnajte u pustinji za našeg Boga!
4. Svaka dolina će biti uzvišena, i svaka gora i brežuljak će biti sniženi; I iskrivljeno će biti učinjeno pravim, a neravna mesta glatkom ravnicom;
5. I slava Jehove će biti otkrivena; I svako telo će videti zajedno spasenje od našeg Boga; Jer su Jehovina usta to izgovorila.
6. Glas je rekao, Viči! a ja sam rekao, Šta ću vikati? Svako telo je trava, i sva njegova slava kao poljski cvet;
7. Trava se suši, cvet vene, Jer Jehovin dah duva na to; Zaista je narod trava.
8. Trava se suši, cvet vene; Ali Reč našeg Boga će stajati zauvek.
9. Popni se na visoku goru, O ti što govoriš dobre vesti Sionu. Povisi svoj glas snažno, O ti koji donosiš dobre vesti Jerusalimu. Podigni ga; nemoj se bojati; Reci gradovima Jude, Gledajte svog Boga!
10. Gle, Gospod Jehova će doći kao Silni, I njegova mišica će nadjačati za njega. Gle, njegova nagrada je sa njim, i njegovo delo pred njim.
11. Kao pastir će pasti svoje stado; U svojoj mišici će okupiti jagnjad, I nosiće ih u svom naručju; ovce dojiće će nežno voditi.

U ovih prvih jedanaest stihova četrdesetog poglavlja Isaije nismo sledili ničiji prevod, već smo kombinovali nekoliko, kako bismo predstavili najbolji i najživopisniji prevod; jer je odlomak veoma živopisan. Proučavalac može

uporediti razlike sa svojom sopstvenom Biblijom. Ništa nije dato što nije strogo bukvalno.

Iako smo odštamali jedanaest stihova u ovo vreme, nećemo pokušati da ih pređemo u ovoj lekciji. Sve što predlažemo da uradimo u ovoj lekciji je da damo okvir, tako da možemo biti savršeno sigurni o prirodi ove poruke, i vremenu na koje se odnosi, i da možemo znati kome je upućena, i ko treba da je da. Mi prema tome molimo sve koji možda koriste ove lekcije u Šabatnim školama da ograniče sebe u ovo vreme na te stvari; jer će detalji o stihovima biti razmotreni u sledećim lekcijama.

NIJEDAN čitalac Biblije neće imati nikakvu poteškoću u povezivanju ove poruke sa delom Jovana Krstitelja, jer je povezanost jasno napravljena u Bibliji. Jovan je došao da propoveda „krštenje pokajanja za oprostjenje grehova; kao što je zapisano u knjizi govora proroka Isaije: 'Glas jednog viče u pustinji: Pripremite put Gospodu, poravnajte mu staze. Svaka dolina neka se ispuni i svaka gora i brežuljak neka se unizi, i iskrivljeno neka se ispravi i neravni putevi neka se izglade, i videće svako telo spasenje Božje.'" Luka iii 3-6. Naša lekcija prema tome ima direktno upućivanje na delo Jovana Krstitelja.

ŠTA je bilo delo koje mu je povereno?—Da pripremi put Gospodu. „I mnogo će dece Izraelove obratiti Gospodu, Bogu njihovom. I ići će pred njim u duhu i sili Ilijinoj da obrati srca otaca ka deci i nepokorne ka mudrosti pravednih da spremi Gospodu narod pripremljen.“ Luka i 16, 17. Tako je govorio anđeo Gavrilo. Jovanov otac, ispunjen Svetim Duhom govorio mu je ove reči, „A ti, dete, prorok Svevišnjeg ćeš se zvati, jer ćeš ići pred licem Gospodnjim da mu pripremiš puteve: da daš spoznaj u spasenja njegovom narodu oprostjenjem njihovih greha, preko nežnog milosrđa Boga našeg, preko kojeg nas je posetila zora sa visine da rasvetli one koji sede u tami i u seni smrti, da uputi naše noge na put mira.“ Luka i 76-79.

AKO bi išta bilo potrebno da ubedi bilo kog čitaoca da imamo Jevandelje u Isaiji, imamo to ovde. To je ono Jevandelje koje propoveda krštenje pokajanja za oprostjenje grehova, i čini poznatim spasenje kroz ovo oprostjenje; to dovodi ljude iz tame smrti ka svetlu života, upućuje njihove noge na put mira i pravednosti, i priprema ih za dolazak Gospoda. I to je upravo Jevandelje za ovo vreme.

ONDA bi se činilo kao da se delo Jovana Krstitelja nije završilo sa njegovom smrću. Svakako da nije; i pismo pred nama nas uči da nije. Zaista, ono je tek počelo kada je on umro. Većina ljudi je dobila ideju da je Jovanovo delo bilo jednostavno da pripremi put za i objavi dolazak Isusa kao Propovednika i Učitelja u Galileji i Judeji; ali ono je bilo mnogo više od toga. Isti deo pisma koji nam govori o njegovom delu, da pripremi put za Gospoda, kaže, „Gle, Gospod Bog će doći sa snažnom rukom, i njegova će mišica za njega vladati: evo, sa njim je njegova nagrada i pred njim delo njegovo.“ Sada uporedite ovo sa Otk. xxii 12, gde Hrist kaže, „Evo, dolazim uskoro, i nagrada moja sa mnom, da dam svakom kakvo mu bude delo,“ i ne možemo propustiti da vidimo da delo Jovana Krstitelja doseže do drugog Hristovog dolaska u slavi; „Jer doći će Sin čovečji u slavi Oca svog sa svojim anđelima i naplatiće tada svakom po njegovim delima.“ Mt. xvi 27.

ZAPAZITE da ova poruka treba da bude data snažnim glasom. Glas koji viče treba da bude podignut snažno, i vikač treba da se popne na visoku goru, kako bi zvuk mogao dosegnuti do najveće moguće mere. Sada pročitajte Otk. xiv 6, 7: „I ugledao sam jednog drugog anđela gde posred neba leti sa većnim jevandeljem da ga propoveda onima koji žive na zemlji, i svakom plemenu, i kolenu, i jeziku, i narodu, govoreći jakim glasom: 'Bojte se Boga i dajte mu slavu, jer došao je trenutak njegovog suda; i poklonite se njemu koji je načinio nebo, i zemlju, i more, i izvore voda.'" Ova poruka, kao što se može očekivati iz njene prirode, praćena je dolaskom Sina čovečjeg na nebeskim oblacima, da žanje zemaljsku žetvu, što je kraj sveta. Otk. xiv 14-16; Mt. xiii 39.

SVAKA poruka od značaja mora biti ozbiljno objavljena. Neko viče snažnim glasom kako bi učinio da mnogi ljudi čuju; i ova poruka koja priprema put za dolazak Gospoda treba da bude objavljena toliko široko da će ceo svet čuti. Jevandelje kraljevstva je „za sav narod“ i treba da bude „propovedano po celom svetu, za svedočanstvo svim narodima; i tada će doći kraj.“ Mt. xxiv 14; Luka ii 10. Međutim što bliže neko dođe kraju, glasnije poruka mora biti objavljena. Ako biste videli čoveka kako se približava provaliji, vi biste viknuli, da ga upozorite na njegovu opasnost. Ako on ne obrati nikakvu pažnju, vi biste viknuli glasnije; i što bi se bliže približavao, nesvestan svoje opasnosti, glasnije biste vikali. Baš tako što bliže dolazimo ka kraju ovog sveta, koji će biti uništenje onih koji ne očekuju to, glasnije i jasnije mora odzvanjati dalje Jevandeoska poruka koja to objavljuje.

Dakle pismo koje proučavamo ima direktniju primenu na narod ovog vremena nego na bilo koji drugi narod koji je ikada živeo. To je nedvosmisleno sadašnja istina.

dobra dela, i osposobiti ga za prisustvo Kralja u Svojoj lepoti.

◆◆◆◆
ELET DŽ. VAGONER

Ko će dati ovu poruku?—„Neka onaj ko čuje, kaže: 'Dođi.'” Otk. xxii 17. Zapamtite da je Jovan Krstitelj bio samo glas. „Dođe reč Božja Jovanu, Zarijinom sinu, u pustari.“ Luka iii 2. Jovan je bio nazvan „prorok Svevišnjeg.“ Prorok je onaj ko govori za drugoga. Uporedite Izl. iv 14-16 i vii 1. Božji prorok je prema tome Božji glasnik, koji objavljuje Božju Reč. Svakom kome Reč od Gospoda dolazi treba da je razglasi dalje, da ljudi mogu biti spašeni od svojih grehova, i da budu spremni za drugi Hristov dolazak.

Iz ovoga sledi da je poslednja poruka Jevanđelja prevashodno proročka poruka. Ona je data silom Božjeg Duha, koji je Duh Proroštva. Božji ljudi su „kraljevstvo sveštenika,“ i sveta želja za njih je da svi Gospodnji ljudi budu proroci, i da „Gospod stavi svog Duha na njih.“ Br. xi 26-29. Oni koji objavljuju Jevanđelje i dolazak Gospoda, moraju raditi tako sa autoritetom kao Božji proroci.

MEĐUTIM mora postojati najsavršenije jedinstvo, i biće kada je prava poruka data; jer to nije ništa drugo nego nepromenjiva Božja Reč koja treba da bude data. Glas je Božji; narod pruža samo usta; tako da iako će biti desetine hiljada usta, samo se jedan glas čuje. U danima dolaska Gospoda opomena od Apostola Pavla biće savršeno poslušana: „Zaklinjem vas, braćo, imenom Gospoda našeg, Isusa Hrista, da svi govorite isto i da ne bude među vama razdora; nego budete savršeno ujedinjeni u istom umu i u istom uverenju.“ 1. Kor. i 10. „Tvoji će stražari glas podići; jednoglasno će pevati: jer će oko u oko videti kada Gospod ponovo dovede Sion.“ Isa. lii 8.

HAJDE da sada sumiramo šta smo naučili od ovog prvog dela četrdesetog poglavlja Isaije. 1. To je poruka Jovana Krstitelja. 2. To je Jevanđelje kraljevstva, Jevanđelje spasenja. 3. To priprema put za dolazak Gospoda, baš za njegov dolazak u slavi, to jest, za kraj sveta. 4. Ovaj deo pisma ima posebno upućivanje na poslednje dane, zato što onda bliskost dolaska Gospoda čini glasnu viku posebno važnom. 5. To se sastoji jednostavno od propovedanja Božje Reči. 6. To treba da bude objavljeno od svakog ko ga čuje, ako hoće. 7. Postoje mnoga usta koja učestvuju u objavljivanju, ali samo jedan glas. 8. Duh proroštva je u njemu, i on ide sa silom.

Konačno, neka bude zapaženo da je ceo preostali deo Isaijine knjige samo nastavak ove poruke. Prema tome kako nastavljamo u našem proučavanju neka ne zaboravimo pozadinu svakog dela teksta. Ne postoji nijedan deo Pisma važniji u ovo vreme nego ova knjiga, i nijedan koji može temeljnije opremiti proučavaoca za